Ψωμι Παιδεια Ελευθερια
Εμπρος για της γενιας μας τα Πολυτεχνεια

Κάτω η κυβέρνηση του Μαύρου Μετώπου

38 χρόνια πριν, **το Πολυτεχνείο άνοιξε ένα κρίσιμο ρήγμα για να μπει εκρηκτικά στο προσκήνιο ο λαϊκός παράγοντας**, να ανατρέψει σχέδια και συσχετισμούς και να βγάλει στο προσκήνιο την απαίτηση για πραγματική δημοκρατία, κοινωνική δικαιοσύνη και εθνική ανεξαρτησία, που ακόμη και σήμερα παραμένει αδικαίωτη.

38 χρόνια μετά, ζούμε μια πρωτοφανή **προσπάθεια να γυρίσει το ρολόι της ιστορίας προς τα πίσω**, να αναιρεθούν κατακτήσεις και δικαιώματα να βυθιστεί όλη η κοινωνία στην αποκαρδίωση και την εξαθλίωση. Εδώ και δύο χρόνια συμμετέχουμε παρά τη θέλησή μας σε ένα τεράστιο πείραμα για το εάν μπορεί να αλλάξει βίαια το κοινωνικό πρότυπο μιας χώρας. Αντιμέτωπη με μια δομική καπιταλιστική κρίση, μορφή της οποίας είναι η κρίση του χρέους, αλλά και με τις αξεπέραστες αντιφάσεις του ευρώ, **η Ευρωπαϊκή Ένωση μετατρέπεται σε ό,τι πιο αντιδραστικό και αντιδημοκρατικό εμφανίστηκε στην Ευρώπη από τον καιρό του ναζισμού και μετά.**

Η ελληνική κρίση συγκεφαλαιώνει την καπιταλιστική κρίση, την κρίση χρέους και την κρίση της ευρωζώνης. Η Τρόικα και οι ηγεμονικοί σχηματισμοί της ΕΕ με σχεδόν νεοαποικιακό τρόπο θέλουν να γίνουμε χώρα φτηνής εργασίας, χωρίς περιβαλλοντικούς ή άλλους φραγμούς στις «επενδύσεις». **Η αστική τάξη, αντιμέτωπη με τη βαθιά κρίση στρατηγική της, αποδέχεται πλήρως τη συνθήκη καταλυμένης εθνικής και λαϊκής κυριαρχίας και την οικονομική επιτήρηση από την Τρόικα**, ελπίζοντας ότι έτσι θα διατηρήσει την ταξική της κυριαρχία. Κάθε έννοια δημοκρατίας καταλύεται, όταν οι πιστωτές μπορούν να υπαγορεύουν κάθε πολιτική, να απαγορεύουν δημοψηφίσματα ή να απαιτούν κυβερνήσεις «εθνικής ενότητας». **Η νέα δανειακή σύμβαση θα σημάνει όχι μόνο ακόμη χειρότερα μνημόνια και μεσοπρόθεσμα αλλά και την επιβολή μόνιμης επιτήρησης από το μηχανισμό της Τρόικα.**

Η κυβέρνηση Παπαδήμου, **κυβέρνηση του μαύρου μετώπου ΠΑΣΟΚ, ΝΔ και ΛΑΟΣ δεν είναι κυβέρνηση «εθνικής σωτηρίας» αλλά «κοινωνικής καταστροφής»**, κυβέρνηση των τραπεζιτών και της Τρόικα. Μόνο σκοπό έχει να εμπεδωθεί σε βάθος δεκαετίας η εξαθλίωση και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου. Γι' αυτό και πρέπει να ανατραπεί από έναν παλλαϊκό ξεσηκωμό.

Απέναντι στη βαρβαρότητα των πολιτικών της Τρόικα και των δανειακών συμβάσεων, απέναντι στον κυνισμό και την ανοιχτή συναλλαγή των αστικών πολιτικών δυνάμεων, απέναντι στην προοπτική να πολλαπλασιαστούν οι «χαμένες γενιές», **την ελπίδα την έδωσε και τη δίνει ο παλλαϊκός ξεσηκωμός**. Οι μεγάλες απεργίες, οι καταλήψεις των Υπουργείων, η ηρωική αντίσταση της Κερατέας, το συγκλονιστικό κίνημα των πλατειών, έδειξαν ότι υπάρχουν πραγματικές εξεγερτικές διαθέσεις μέσα στην κοινωνία. Πλήθος οι εμπειρίες συλλογικής αυτοοργάνωσης, αλληλεγγύης και αυθεντικής δημοκρατίας, που δείχνουν ότι εργαζόμενοι, νέοι, αυτοαπασχολούμενοι, συνταξιούχοι αναζητούν να συλλαβίσουν μαζί την αλφαβήτα του αγώνα, **ξανακάνοντας τον αγωνιζόμενο λαό δύναμη ανατροπής μέσα στην κοινωνία, και βοηθώντας να αναδυθούν εμβρυακές μορφές μιας σύγχρονης «δυαδικής εξουσίας»**. Γι' αυτό και το πολιτικό σύστημα γίνεται όλο και πιο απομακρυσμένο από την πραγματική κοινωνία, γι' αυτό βαθαίνει η πολιτική κρίση, γι' αυτό καταφεύγουν στον αυταρχισμό οι κυρίαρχες δυνάμεις.

αριστερή ανασύνθεση

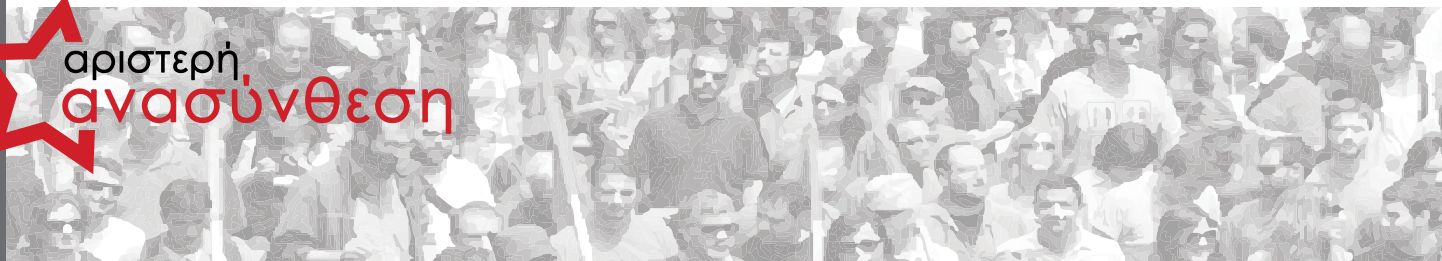

Για πρώτη φορά μετά από πολύ καιρό **η ελληνική κοινωνία βρίσκεται σε ένα σταυροδρόμι**. Το ερώτημα που τίθεται είναι ποιες κοινωνίκες δυνάμεις θα σφραγίσουν την προοπτική του τόπου. Εάν τις εξελίξεις τις καθορίσουν οι αστικές δυνάμεις το μόνο που θα δούμε είναι μια συνεχής ιστορική οπισθοδρόμηση. **Εάν αντίθετα τις σφραγίσουν οι δυνάμεις της εργασίας, της επιστήμης και του πολιτισμού θα μπορέσουν να ανοίξουν δρόμοι πραγματικής ευημερίας, χειραφέτησης και ανεξαρτησίας σε ρήξη με τις καπιταλιστικές σχέσεις εκμετάλλευσης και τον ιμπεριαλισμό.**

Λαϊκός ξεσηκωμός για:

Διαγραφή του χρέους - Έξοδος από ΕΕ-ΟΝΕ
Εθνικοποίηση των τραπεζών - Ριζική αναδιανομή του πλούτου

Για να το πετύχουμε αυτό χρειάζεται **κλιμάκωση των αγώνων για να μπορέσουμε να τους γονατίσουμε. Απαιτείται να βαθύνουν και να επεκταθούν οι μορφές λαϊκής αυτοοργάνωσης** για να μπορεί ο λαός με τις δικές του δυνάμεις να είναι το αντίπαλο δέος απέναντι στον αστισμό και την Τρόικα. Είναι, όμως, **αναγκαίο και το πολιτικό πρόγραμμα που θα ορίσει ότι όντως υπάρχει εναλλακτική λύση**. Αυτό δεν μπορεί παρά να ξεκινά από όλες τις κρίσιμες αιχμές που ορίζουν τη ρήξη με την κυρίαρχη πολιτική: **Παύση πληρωμών και διαγραφή του χρέους. Έξοδο από το ευρώ και την ΕΕ. Εθνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων. Αναδιανομή εισοδήματος προς όφελος της εργασίας**. Δεν είναι αποσπασματικές διεκδικήσεις, αλλά οι **βάσεις για μια παραγωγική ανασυγκρότηση σε σοσιαλιστική κατεύθυνση**, για μια κοινωνία που να εξασφαλίζει την ευημερία, τη δικαιοσύνη, τη δημοκρατία και την προστασία του περιβάλλοντος σε ρήξη με τον καπιταλισμό.

Μια τέτοια δυναμική ανατροπής **απαιτεί και πολιτική ραχοκοκαλιά**. Η Αριστερά πρέπει να παύσει να ταυτίζεται με τις ήττες και τις χαμένες ευκαιρίες. Απέναντι στον κυβερνητισμό και τον ευρωπαϊσμό της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ και τον αδιέξοδο και ηττοπαθή σεχταρισμό του ΚΚΕ, χρειαζόμαστε μια άλλη κατάσταση στην Αριστερά. Σήμερα, **η διαμόρφωση ενός αριστερού μετώπου σε αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική κατεύθυνση, που θα συσπειρώνει τα κομμάτια της Αριστεράς που αναζητούν δρόμους ανατροπής και τους πρωτοπόρους αγωνιστές από τα κινήματα, είναι αναγκαία συνθήκη** για να μπορέσουμε να κάνουμε πράξη όχι μόνο την αντίσταση αλλά την ανατροπή. Ένα τέτοιο Αριστερό Μέτωπο θα μπορούσε να είναι το σημείο αναφοράς του αγωνιζόμενου λαού, να τροφοδοτήσει τους αγώνες με προγραμματικά στοιχεία, να θέσει το ζήτημα της εξουσίας.

Για το αριστερό μέτωπο σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση

Για το σύγχρονο κομμουνιστικό φορέα

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά, **η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Αριστερά που έδειξε ότι μπορεί να κάνει τομές** με τον εαυτό της, που έδειξε ότι μπορεί να συγκροτεί δημοκρατικές μετωπικές μορφές και να επεξεργάζεται μάχιμες πολιτικές προτάσεις, δεν μπορεί παρά να είναι **πρωτοπόρα στην προσπάθεια για το αναγκαίο σήμερα Αριστερό Μέτωπο, για την Αριστερά των νικηφόρων εξεγέρσεων.**

38 χρόνια πριν, όχι μόνο ο λαϊκός παράγοντας αλλά και η Αριστερά έδειξαν ότι ο συνδυασμός ανάμεσα στην αγωνιστική ενότητα και την ανατρεπτική κατεύθυνση μπορεί να γεννήσει μεγάλα κινήματα. **Η ευκαιρία χάθηκε** μέσα στις διάφορες κατακερματισμένες παραλλαγές της Αριστεράς των μηχανισμών, της συναλλαγής με την εξουσία, της παράδοσης της πρωτοβουλίας στις αστικής δυνάμεις. **Σήμερα, η Αριστερά μπορεί να ξαναγίνει η δύναμη που θα δώσει ξανά σχήμα στην ελπίδα μιας ολόκληρης κοινωνίας. Ας το τολμήσουμε!**

αριστερή ανασύνθεση
www.anasynthesi.gr/